

Izhaja vsako soboto zjutraj. Vsaka druga številka ima poučno zabavno ilustrirano prilogo „Družinski Prijatelj“. Uredništvo „Zarje“ je v Trstu Via dell'Acquedotto št. 91. (pritličje). Tja je treba nasloviti vse rokopise, ki naj se objavijo v listu ali pa v prilogi „Družinski Prijatelj“. Rokopisi se ne vračajo, nefrankirana pisma se ne sprejemajo.

ZARJA

Upravništvo „Zarje“ je v Trstu, ulica delle Poste št. 9. Sprejema naročnine, inserate in reklamacije. Naročnina „Zarje“ s prilogo je za vse leto naprej po pošti K 6.— za pol leta K 3.— Posamezne številke po 6 v. Cena inseratom je 10 vinarjev za enostopno potit vrsto. Pri večkratnem objavljenju primeren popust Poštino-hranilničnega računa št. 64139.

Vzgajajmo mladino!

Vseučiliško vprašanje je stopilo zadnji čas zopet v ospredje. Radi toli zaželjenega italijanskega vseučilišča je tekla na Dunaju kri, tu v Trstu pa smo bili priča šolskega štrajka, pouličnih pohodov in demonstracij od strani italijanskih dijakov.

Italijani torej hočejo po vsej sili imeti svoje vseučilišče in sicer v Trstu. Samo po sebi umevno je izvala ta italijanska želja nas Slovence, da smo obnovili svoje upravičene zahteve po sličnem kulturnem zavodu. Naše stremljenje in naše stališče v tej zadevi je stališče „Narodne zveze“ jugoslovanskih poslancev v državni zbornici, ker se nam zdi to stališče povsem pravično. „Narodna zveza“ pa se drži načela, da se mora kulturnim zahtevam vsakega naroda ugoditi. Zato ni Italijanom sovražna, zahteva pa, da se vzporedno z laško univerzo ugotovi tudi zahtevi Jugoslovancev in se ustanovi slovensko vseučilišče in se prizna izpitom na zagrebškem vseučilišču veljavnost tudi v Avstriji. Odklanja pa Trst kot sedež italijanske univerze in se bo z vsemi sredstvi borila proti ustanovitvi laškega vseučilišča v Trstu.

To je torej naše stališče v vseučiliškem vprašanju. Je pa še drugo vprašanje, s katerim se moramo nič manj resno pečati, in to je vprašanje: Kam plove naša mladina? O tem tako važnem vprašanju prinaša zadnja „Mladost“ izvajanja, ki so v sedanjih dneh tako potrebna, da je treba z njimi seznaniti širše kroge. Naša dolžnost je slovensko javnost, kar je spada v krščanski tabor, in te je ogromna večina, pa tudi druge dobromisleče ljudi opozoriti na nekatere pojave v našem javnem življenju, ki nam kvarijo in trujejo našo mladino.

Kaj mislimo? Zadnje mesece opazujemo pri vsaki demonstraciji v Ljubljani, po družih slovenskih mestih, kakor tudi pri nas v Trstu, udeleženo izključno le mladino, neizvzemesi ženske. Dijak, dijakinja pa vajenec — to vidiš, kadarkoli se je treba za kaj ogorčevati in manifestirati, valiti se po ulicah razgretih obrazov in hripavih grl. Fantje in dekleta, držeči se za roko, v dolgi vrsti, mlada lica, izkažena od strasti.

LISTEK

Gospod poročnik.

Oficirski sluga Režibabo in prostak Zorec sta službovala pri eni stotnji. Bila sta rojaka in iskrena prijatelja. Godilo se jima je dobro, ker Režibabo je imel vse ugodnosti sluge pri gospodu poročniku, Zorec pa je bil pošten stotnijski krpar ali kakor je rad sam pravil, stotnijski krojač, to je, da je šival gumbe na hlače in krpal raztrgane bluze. Mnogo dela nista imela, pač pa zato več časa za izvenslužbene burke. Povzročitelj in izumitelj je bil vedno gospod Režibabo, ki je že prej prehodil dokaj sveta. Poleg tega se je še izobraževal s čitanjem knjig. Zorec je imel sicer jako malo izumiteljevega duha, a je bil zato zvest naklepom prijatelja Režibabe.

Komaj še 14 dni sta imela prebiti pri stotnji in v vojaški suknji, potem pa, „Oj zdaj gremo.....“

Vendar se je začelo v glavi Zorca goditi nekaj strašnega. Ali mu bo mogoče zapustiti stotnijo brez „znamenite odhodnice“? Dolgo je tuhtal in iskal po svojih težkih možganih in menda bi se mu že utrjala kaka žilica, da mu ni nekak slučaj priskočil na pomoč.

Polk je bil namreč na manevru. In prav v tem času je bila vaja zelo naporna. Našega prijatelja Zorca je zdelalo to skakanje čez kamenje in grmovje tembolj, ker kot stotnijski krpar ni bil tako vajen.

Velikokrat je prav, da se v naših demonstriranih. Tako so tudi delavci svojčas demonstrirali za volivno pravico, ker pa so bili odrasli moške zraven, ni prišlo do neredov. Zadnji čas pa je na Slovenskem na dnevnem redu, da manifestacije delajo otroci, nedorasla bitja obeh spolov, ki ne čutijo odgovornosti za posledice svojih nastopov. Otroci vladajo, nedorasli diktirajo odraslim, kaj naj mislijo in kako naj čutijo.

Mi ne stojimo na stališču, da naj dijak čepi samo pri knjigah, in znamo tudi vpoštevati dostojne manifestacije, ki namenj za katerega so uprizorjene, tudi dosežejo. Vemo pa na drugi strani, da, kakor družbi škoduje neprestano gospodstvo ulice, tako mladino popolnoma demoralizirajo neurejeni nastopi v temni noči, v gnučji, v kateri se poleg dobromislečih elementov nabirajo tudi postave dvomljive vrednosti, ki vporabljajo take prilike, da dajo duška svojim, večinoma nesocialnim nagonom.

Da je resnica, kar tu povdarjamo, vedo in čutijo vsi treznomisleči, samo povedati si tega nihče ne upa. Mi pa naglas in javno pribijemo: Ne boste veselili tega naraščaja! Fantu od 10. do 15. leta škoduje nočna atmosfera, ker njegovi možgani niso še dovolj krepki, da bi se uprli mikom in sugestijam teme in množice. Znanstveniki pravijo, da so pojavi v množici hipni, povdarjajo pa tudi, da vtisi množice in teme v duši nedoraslih ne ostanejo brez sledi. Talenti in voditelji se ne porodijo iz množice, marveč se v tihoti pripravljajo. Kdor se le na ulici uči in razvija ob manifestacijah, in naj bodo še tako upravičene, ta ne bo prišel daleč, kakor do kričaća, kar je zelo nizka šarža idealizem, ki se neti in vzbuja v mladi štirinajstletni duši ob umetnosti, zgodovini, znanosti, se, prezgodaj prenešen iz tihe snovalnice duha na ulico, pretvori v nestrpnost, sovraštvo in omejenost. Moderni francoski, italijanski in ruski naraščaj je ničvreden; kar poraja nad drugimi štrlečih duhov, so zelo nizke in neduhovite vrste, saj vemo to iz Sanina. Vsa ta mladina se je izobrazila na ulici, po tem je tudi njena poznejša vrednost.

Kaj pravijo naši vzgojeslovci? Ali so brez moči? No, to je tudi stvar, za katero se ne bomo mi brigali. Svojo dolžnost poznamo. Naša mladinska organizacija bo skrbela, da ohrani krščan-

Z veseljem je tedaj pozdravil opoldanji počitek z riževo juho, mesom in kruhom. Po obedu je poiskal na bližnjem vrtu pod senčnato slivo primerno mesto, da je raztegnil svoje zmučene ude. Najprimernejše se mu je zdelo tam, kjer je pripogibala sliva svoje veje k tlom. Ko je krparju „tako slučajno“ zlezlo nekaj ducačev sliv v usta in od ondot dalje v želodec, je zaspal sladko, kakor še nikoli.

In spal je še, ko je že stotnija stala v vrsti za popoldanji viziť pušk.

Štiriindvajseturni zapor je bil posledica te službene zamude. To je bilo kaj slabo za Zorca, tembolj, ker je bil za drugi dan napovedan počitek. In tedaj bi se lahko naredilo marsikaj pametnega. Prijatelj Režibabo je bil tudi jezen kakor osa, radi te neprijetnosti, ki je zadela tovariša.

„Najprej si napolni celi trebuh s slivami, potem pa spi kakor som“, je momljaj jezno.

Pa vse to ni nič pomagalo. Zorec je moral takoj v luknjo. Ker pa v vasi ni bilo za zapor dobiti nič primerne, so ga zaprli v uto, kjer je imela požarna bramba svojo brizgalno. Prav neprijeten položaj za vrlega stotnijskega krojača. V tej temni luknji ni bilo nič drugega, kakor kupček slame, stara odeja in brizgalna, že stara in neokretna skrinja. V drugem kotu so ležali čebri za vođo.

Ko je Zorec na brizgalni študiral svojo nezgodo in mislil na Režibabo je zaslišal zunaj pojoč glas:

„Hoplaho, ko se sliv najem.....“

sko-socialno mladino čilo, zdravo, podjetno in pogumno, vedela pa bo tudi varovati jo sirovosti in kričavosti. Prepričani smo, da bomo v tem oziru imeli naše kmečke fante visoko izobražene in disciplinirane. Hrulači ne bodo rešili slovenskega naroda, preje ga znajo upropastiti in potisniti sovražniku naravnost v žrelo.

Naša duhovščina, naši, izobraženci posvetnjaki, naši organizatorji bodo slejkoprej gledali na to, da naš narod čimdaljebolj izobrazijo, našo mladino pa vzgoje, da se bo godna in trezna lotila velikega dela, ki čaka naš majhni narod. Pri plugih in v naših društvih se bodo porodili tisti duhovi, ki bodo narod vodili in pa tudi rešili. Fantov rabimo, ne fantalinov. O dekletih še ne govorimo, ker je prežalostno. Toliko lahko povemo, da na ulico ne spadajo med maso. Bilo bi znamenje propada, ako bi se našega ženstva splošno polotila bolezen mase. Hvala Bogu, da temu ni tako. Usodo bodo našemu narodu pisale naše gospodinjice, naše družtenice, naše učiteljice v marljivem, podrobnem in vztrajnem delu med ljudstvom.

To je bilo potrebno, da se je v tem času povdarilo. Treba duhove pomiriti. Ulica je danes za narod, jutri bo lahko proti ogromnemu delu naroda. Je že tako bilo in zna zopet priti. Mi pa svoje energije porabimo zdaj bolj kot le prej za pokulturjenje, ne pa za pohujskanje mladine. Naj ne bo mladeniške prireditve na deželi, da ne bi povdarjali te misli. Zadnji čas je, da zmaga zdravi razum.

Slovenskemu narodu.

Nečuvenci, od akademskih oblasti žalibog podpirani nastop nemško-nacionalnega dijaštva na dunajskem vseučilišču je prisilil zatvoritev „akademiske mize“ (Mensa academica), kjer je velik del našega dijaštva dobival svoj vsakdanji kruh, ter spravljal veliko število naših dijakov na Dunaju v položaj velike bede. Mnogim manjka vsakdanjega kruha! Obračamo se torej na vsa čuteča, nam sorodna srca v domovini in drugod s klicem: Pomagajte!

„Saplrot! To je prijatelj Režibabo“, poskoči Zorec in spleza kakor maček na zamreženo okno. Takoj mu razodene svoja čutila:

„Le ven, le ven srce me vleče....“

Hudomušni Režibabo pa se še ne zmeni zanj, ampak se sprehaja pojoč sem ter tje:

„Prijetno na trati zaspim.“

Lojzek, ne nagajaj mi, to ni lepo“, de žalostno Zorec.

„Ko bi gor ne zlezal,

pa bi dol ne padel....“

odgovori zbadljivi tovariš.

„Lojzek, ne jezi me! — Naj ti raje kaj pametnega šine v glavo, da me rešiš!“

Režibabo je hotel v resnici pomagati Zorcu iz klešč, tembolj, ker je imel nek prav imeniten načrt. Zato pomiri tovariša.

Skrbel bom, da pride brizgalna iz te luknje. Potem se že da kaj narediti. Prijatelj, nekaj imam v glavi, da se bodeš čutil. Stotnik je odšel, moj stari tudi in sploh vsi častniki. Lepše prilike ni. Ko prideš iz luknje začneva. Servus!“

Zorec premišljuje, kaj bi naj pomenile te besede o brizgalni.

„Brizgalno ven, seve, jaz z njo! Gotovo misli Lojzek tako! Nū, tu je samo ena pot!“

Takoj naredi v kotu iz slame ležišče, nanj položi nekaj čebrov in vse skupaj pokrije z odejo. Videlo se je v temi, kot bi tam kdo ležal. On sam pa je zlezal v brizgalni trebuh, da počaka stvari, ki menijo priti.

Kmalu zasliši glasove. Policaj s štirimi hlapci je bil, da potegnejo brizgalno iz ute.

Naj prispeva vsakteri po svojih močeh, da se odpomore trenutni bedi našega dunajskega dijaštva.

Podpisana „Narodna zveza“ je v svrhu te pomožne akcije izbrala poseben odbor, v katerem so poslanci: Ivanišević, Korosec, Ploj in Žitnik.

Vse darove sprejema odborov blagajnik, dr. Ignacij Žitnik, poslanec, Dunaj, Parlament.

Rojaki in rojakinje! Pomagajte hitro, ker beda je nujna. Osrमतili bi svoj narod, ko bi puščali stradati našo mladino, kateri so brezsrčni tujci zaprli vrata. Najlepšo narodno solidarnost pokažemo, ako vzajemno podpiramo svojo po krivici preganjano akademično mladino, v kateri je vtelesena bodočnost naroda!

Dunaj, 4. grudna 1908.

Narodna zveza“ v poslanski zbornici državnega zbora.

Dr. Ivan Šteršič, načelnik.
Dr. Vinko Ivčević, načelnik.

Politične vesti.

DRŽAVNI ZBOR.

V državnem zboru se nadaljuje razprava o nujnosti proračunskega provizorija. Govoril je prvi ministrski predsednik Bienert. Dva češka radikalca sta pričela piskati in klicati, a sta kmalu umolknila. Bienert je apeliral na zbornico, naj odobri proračunski provizorij. Dejal je med odobravanjem nemških krščanskih socialcev, da bo storil vse, da postane parlament sposoben za delo ter je izjavil, da ima od cesarja naročilo, naj posreduje, da se sestavi koalicijsko ministrstvo. Preki sod v Pragi je vlada morala proglasiti: ne obrača se proti nobeni stranki, pač pa proti tistim, ki žele provzročiti sedaj notranje zmešnjave, da bi v tem važnem času oslabili akcijsko zmogljivost Avstrije. Bienert je izjavil, da so vseučiliške zahteve Italijanov upravičene in da januarja meseca predloži parlamentu predlogo za ustanovitve laške pravne fakultete. O zahtevah Slovencev je Bienert molčal! Ministrski predsednik je v sedanjih resnih časih, na katere se je skliceval, popolnoma prezrl Jugoslovane! Jugoslovani mu ne ostanejo dolžni odgovora in bodo glasovali proti nujnosti proračunskega provizorija. Končno je Bienert izjavil, naj zbornica glasuje za nujnost proračunskega provizorija ne radi zaupanja do njega ampak v zaupanju v samo sebe. Tako je nekdo izjavil že Taaffe, kateremu je bilo le za zbornične glasove, če ima zbornica pa tudi zaupanje v vlado, za to se tudi Bienert ne briga.

KRVAVI SPOPAD NA HERCEGOVSKO-ČRNOGORSKI MEJI.

Madžarski časopisi združujejo v kljub uradnim dementijem vest, da je bil pred nekaterimi dnevi

blizu Zileka spopad med vojaško patroljo in črnogorskimi vstasi. Vojaki so vstase sicer prepodili, a na bojišču je obležal nadporočnik Kreitner mrtev, trije vojaki pa težko ranjeni. Nadporočnik Kreitner je napravil nedavno poštni in brzozavni izpit ter je hotel dati slovo vojaški službi. „Tagespost“ pa pravi, da se je nadporočnik Kreitner sam ustrelil zaradi nesrečne ljubezni.

ANGLIJA IN SRBIJA.

Kakor se zatrjuje iz dobro obveščenih krogov, je angleška vlada po svojem poslaniku zagotovila Srbsko, da se gotovo izpolnijo zahteve Srbije in Črnegore in da dobita obe državi tudi teritorialne kompenzacije.

NOVA VOJNA DIVIZIJA V BOSNI.

V soboto je bil izdan uradni komunik, glasov katerega so se vsled varnostnih odredb v Bosni in Hercegovini ter v južni Dalmaciji morale izvršiti nekečasne spremembe v področju 15. zbora v Sarajevu, in sicer: V Banjaluki se je ustanovilo poveljstvo nove, 48. pehotne vojne divizije; poveljnik bo dosedanji zapovednik 31. pehot. vojne divizije fml. Aleksander Minarelli-Fitzgerald. Področje nove divizije obsega Bosno in okoliša 11. gorske brigade (Dolnja Tuzla) ter 12. gorske brigade (Banjaluka). Dosedanja dislokacija je bila preobsežna, vsled česar sta se morali obe komandi razdeliti ter podrediti novemu poveljstvu pehotne vojne divizije. Na krajnih točkah dislocirane čete so se morale združiti v manjše enote. Ustanovili sta se torej novi gorski brigadi št. 13 in 14. Poveljnik prve postane dosedanji zapovednik pešpolka „Hoch- und Deutschmeister“, poveljnik 14. gorske brigade pa zapovednik 63. pehotne brigade gm. Ivan Fitzner v Budimpešti.

VELIKO ŽALJENJE HRVAŠKE ZASTAVE.

Zagrebski listi poročajo, da je bila v tork zjutraj povodom cesarjevega jubileja razvešana na domobranski vojašnici v Zagrebu na sredi pročelja vojašnice hrvatska zastava. Okolu 9. ure predpoludne je bila pa na intervencijo enega mestnih poveljnikov zastava s tega mesta sneta in na njeno mesto je bila razvešana madjarska zastava, dočim so hrvatsko zastavo razvesili na strani vojašnice, kjer navadno mečejo smeti. Ta čin je provzročil v Zagrebu veliko razburjenost.

NOVICE.

n Nevarno obotel je č. g. Josip Strnad bivši ekspozit v Podgradu sedaj bivajoč v Idriji, Pretečeni teden je bil previeen s sv. zakramenti. Priporoča se č. sbratom v molitev.

predpisu. Kako pa se začudi, ko se mu častnik nasmeji.

„Nü, Tinek, niti ne pozna me več?“

„Lojzek, ti si?... Trije hudiči, kako sem se vstrašil! Kaj pa delaš?“

„Pojdi Tinek“, odvrne Lojzek. „Ta plašč boš nosil. Danes si moj sluga. Greva v sosednjo vas, tam leži drugi polk, kjer naju ne poznajo. Ampak, Tinek, pazi, razumeš in na subordinacijo ne pozabi.“

„Dobro, dobro“, pomirjuje Zorec.

Kmalu sta obadva v gostilni sosedne vasi. Soba je bila skoraj polna vojakov. Ko vstopi gospod poročnik, vstanejo vsi spoštljivo. On pa jim pokima z glavo v pozdrav.

„Kaj je za jesti?“ vpraša krčmarja. „Ampak nekaj dobrega, svinjski hrbet, fazan ali kaj enakega. In seve šampanca!“

„Obžalujem, gospod poročnik! Pri nas v vasi vsega tega nimamo. Pač pa dober sir, svinjino s cmoki in zeljem“, odvrne krčmar.

„Gospod Bog!“ skoči sluga kvišku. „Svinjino s cmoki in zeljem, to je nekaj! Sem z njo!“

Oster pogled gospoda poročnika spravi slugo zopet na sedež.

„Prinesite surovo maslo, sir, kruh in dve čaši pive!“ zapove svečano častnik.

In svinjino!“ dostavi Zorec sladko in ponižno.

„Nü! dobro, za slugo“, privoli gospod poročnik milostno.

Zorec zavžije svinjino, da mu je tekla mast iz ust na brado, pa tudi gospod poročnik obdeluje sir, surovo maslo in kruh, kakor bi sekal drva.

n Občni zbor kat. slov. izobraževalnega društva v Trstu bo v nedeljo dne 20. decembra t. l., ob 10 uri in pol dopoldne v dvorani „Marijinega doma“ (via s. Francesco d'Assisi 15. I.)

n Iz zavoda sv. Nikolaja smo prejeli daljše letno poročilo, ki je žal danes ne moremo priobčiti v celoti, pač pa storimo to prihodnjic.

n Rojaki, rodoljubi! Naši narodni nasprotniki se zaganjajo z vso silo ob slovensko posest in nam hočejo iztrgati rodno materino grudo. Poleg tužnega Korotana jih bodejo v oči prelepe zelene Slovenske gorice. Mesec za mesecem izdaja Südmarka velike vsote za nemško šolstvo, kupuje velika posestva od zadolženih slovenskih posestnikov in naseljuje na njih nemške protestante iz „rajha“. Zlasti za Št. Ilj so se zavzeli Nemci letošnje leto z vso močjo, za Št. Ilj, ki je nekaj ključ do Slov. Goric. Pokupili so že veliko slov. zemlje, sezidali svojo šolo, v katero silijo deco odvisnih slov. viničarjev.

Slov. bralno in kmetijsko društvo v Št. Ilju“ je svoje sile vedno posvečalo krepkemu narodnemu delu, opozarjalo rodoljubne kroge na nevarnost, ki preti Št. Ilju v narodnem in znabiti ne malo tudi v verskem oziru, a našlo ni dovolj odziva. Tudi slov. časopisje, posebno „Slov. Gospoda“ je opozarjal na nevarnost in izdajal razne oklice. Št. Iljski Slovenci nimajo svojega doma. In trden dom je prvo za delo in uspehe. Zato so sklenili sezidati „Društveni dom“. A sami so šibki. Potrebujejo pomoči od povsod. Zlasti bratje iz Kranjske naj bi podpirali to velevažno misel. Ako se meje krepko zavarujejo, potem se bo centrala sigurno razvijala. Ako pa podre sovražnik okope, se bo trdnjava težko branila.

„Slov. dij. zveza“ se je zavzela za Št. Ilj. Zato si šteje v dolžnost, da tudi ona opozori slovensko javnost na veliko nevarnost. Bliža se sv. božični čas. Zato, bratje, obdarite v božični priliki stiskane! Izobraževalna društva, priredite božične predstave in naklonite vsaj nekaj dobička v prid Št. Ilju. Naše ženstvo in dijaštvo, pobirajte darove v ta namen. Na delo tedaj, ker resni so dnevi! Naj bi naš klic ne bil glas vpijočega v puščavi!

Darovi naj se blagovolijo pošiljati na naslov: Golob Josip, kaplan v Št. Ilju, ali Fr. Žebot, blagajnik Slov. bral. in kmet. društva v Št. Ilju. — Slov. dij. zveza.

Ženska Marijina družba. Dne 6. t. m. volile smo novo predstojništvo. Izvoljene so le-te: Za oddelek deklet: Ivana Gajeta, načelnica; Terezija Koritnik, tajnica; Ivana Štokelj, denarničarica; Marija Novič, vratarica; Ivana Bajt, Jožefa Cerkvenik, Marija Jesenovec, Antonija Ponderljak, Ivana Rabič, Helena Vidali, pomočnice. — Za oddelek žen: Rozalija Klun, podnačelnica; Marija Tudor, nam. tajnice; Barbara, nam. denarničarice; Ana Simonič, vratarica; Ana Gulič, Franciška Koterle, Marija Novak, Vincencija Pupis. Na praznik Marije Brezmadežne smo iste slovesno ustoličili v cerkvi armenski. O delovanju v preteklem družbinem letu podrobneje prihodnjic.

„Sedem sliv, Lojzek, to ti je jed“, zasepeče Zorec tovarišu.

„Drži gobec!“ mu ta jezno odvrne.

Navzočim vojakom se je obnašanje teh dveh zdelo nekako čudno in marsikateri skrivni smehljaj je zbežal raz ustnic. Nek feldvebel, ki je sedel v kotu in kadil, je začuden gledal poročnika in slugo. Nato plača in naglo odide.

Nakrat se vojaki nasmejejo na glas.

Kaj se je zgodilo?

Nek vojak stopi naprej, salutira in javi smeje:

„Gospod poročnik, pokorno javim, da so se leve brke gospoda poročnika pomaknile k levemu ušesu.“

In res se ponarejene brke Lojzeka Režibabo splezale k ušesom. Sedaj je bilo konec visokosti. Vojaki so spoznali burko.

Režibabo si popravi brke.

Med tem vstopi skozi stranska vrata nek mlad poročnik. Ko zagleda častnika se mu takoj približa ter se mu predstavi:

„Poročnik Ladjevič.“

Režibabo zajela v smrtnem strahu.

„Me veseli! Poročnik Slavičijud.“

„Slavičijud? Plemeniti Slavičijud, ni res?“ pristavi poročnik Ladjevič.

Da, da, plemeniti Slavičijud“, odvrne naglo Režibabo. „Sebe, seve“....

„Ej, pojdi vendar k nam, kolega!“ Imenitna družba! Stotnik Remuš od vašega polka je tu. Vesel dečko!“

(Dalje prihodnjic).

„Vedno da bi delali mi, če kdo hoče kaj imeti. Kaj nas brizgalna briga.“

„Tako?“ je vpil policaj. „Vi lenuhi, kaj vas brizgalna briga, kaj?... Nič! Ali oblast, postava vas briga, razumete? In čujte, kaj pravi oblast!“

Policaj čita.

— Ker funkcionira ognjegasna brizgalna v posebnih slučajih kot organ javne varnosti, in je takrat erarična lastnina, se mora zgoraj imenovana postaviti takoj pred uto in prepustiti na razpolago vojaškemu poveljstvu.“

„Ste čuli? Toraj brez mrmranja! Nobenega zoperstavljanja! Brizgalno ven, drugače se vrši že jutri za vsacega posebej vojni sod!“

Hlapeci vbogajo z jezo v pesteh in čez nekaj trenutkov je že brizgalna s stotnijskim krparjem pred uto. Policaj in možje pa odidejo.

Hitro in neopaženo se splazi Zorec iz brizgalne in takoj pokaže, kako je hvaležen rešiteljem. Zagrabi mehko zemljo, jo zgnjete in vrže kepo v častitljiv hrbet policajev.

Kakor blisk se zasukne ta.

„Ka-aj?“ Oblast se napada zahrbtno?“

„Ena, dve“, dobi najbližnji za ušesa. Ta nevedoč zakaj, je ne vrne sicer policaju, ampak še toplo zasoli tovarišu. V hipu so si vsi štirje hlapeci v laseh in policaj suje sedaj tega, sedaj onega med rebra, da bi je razgal.

Zorec je med tem imel dovolj časa, da se je zgubil neopaženo.

Nasproti mu pride častnik.

„Tri sto sliv, ki so še ostale na drevesu“, kolne potihoma krpar. Ali izogniti se več ne da. Pogum.... Zorec gre srčno dalje in salutira prav po

n **Razpis natečaja.** Začetkom I. tečaja šolskega leta 1908-1909 ima se podeliti jeden štipendij iz ustanove škofa dr. Jurija Dobrile v letnem znesku 160 kron. Poklicani so mladenči starišev, ki so rojeni v zjedineni škofiji tržaškoposki in kateri obiskujejo kako državno gimnazijo avstrijsko ogerske monarhije.

Prednost imajo prosilci, kateri obiskujejo gimnazij, v katerem imajo večjo priliko popolnoma izobraziti se v maternem (hrvaškem ali slovenskem) jeziku. Ako obstoji na takem gimnaziju pripravnica imajo tudi učenci te pripravnice pravico do tega štipendija. Ako bi ne bilo prosilcev slovanske narodnosti, podeli se štipendij tudi drugemu učencu tržaško-koperske škofije. Uživanje štipendija traja do dovršitve študij vstevši vse fakultete kakega c. kr. vseučilišča. Želja ustanovitelja je pa, da bi se mladeniči, kateri uživajo štipendij, posvetili duhovskemu stanu in služili v tržaško-koperski škofiji. Prezentacijo za ta štipendij ima tržaško-koperski škofijski ordinarjat, podeli ga pa c. kr. namestništvo v Trstu. Prosilci imajo uložiti svoje prošnje do 31. decembra 1908 potom predpostavljenega šolskega ravnateljstva na škofijski ordinarjat v Trstu in priložiti prošnjam krstni, domovinski in ubožni list in šolski spričevali zadnjih dveh tečajev. — Trst, dne 6. novembra 1908. — Od c. kr. namestništva.

n **Iz Rojana.** V torek na praznik Marije Brezmadežne, smo imeli pri nas izredno cerkveno slovesnost. Naša že nad tri leta obstoječa dekliška Marijina družba se je zopet pomnožila, ob enem smo pa ustanovili še Marijino družbo tudi za krščanske žene in matere. Ob 3. popoldne je imel pred vsem preč. gospod stolni kanonik monsignor Kosec cerkven govor, v katerem je razložil velik upliv krščanske žene in matere na družino in človeško družbo sploh. Nato je sledil slovesen sprejem. Sprejetih je bilo v dekliško Marijino družbo 12 deklet, v novo ustanovljeno žensko družbo pa 70 žen. Cerkevna slovesnost je končala s slovesnim sv. blagoslovom. Zatem pa se je vršilo v Marijinem domu slovesno umeščenje novega odbora dekliške Marijine družbe. Odbornice so sedaj: Rudež Terezija kot načelnika, Bizjak Jozefa kot tajnica; dalje so v odboru še Ferluga Ana, Štubelj Marija Majcen Marija, Piščane Terezija, Puc Antonija in Ferluga Marija. Kar se pa tiče cerkvenega petja, moramo pohvalno omeniti, da pevski zbor Dekliške Marijine družbe tako lepo napreduje, da ga ni kmalu tako lepega cerkvenega petja, kakoršnega imamo — hvala Bogu — tu pri nas v Rojanu. Bog daj, da bi družba vedno tako lepo napredovala, kakor do sedaj.

n **Zamera.** Slišali smo, kako zelo so se vznemirila nekatera dekleta iz Opčin vsled dopisa iz Repentabra, katerega smo bili priobčili zadnjikrat. Ko bi bile vsaj molčale, bi bilo vsaj tajno ostalo, katere da so krokale pri „Štefanu“, pa kaj hočemo, ko se jim je tako zelo mudilo da se izdajo. Pa naj kdo reče, da se „Zarja“ morda le malo bere, bi videl, kako zelo so popraševali po nji minolo soboto po Opčinah. Pravi vihar ogorčenja pa se je vzdignil v teh mladih srcih, ko je minolo nedeljo popoldne preč. gospod dekan po svoji dolžnosti v očetovsko besedo svaril pred takimi izgredi, ki ne bi delali časti nobenemu, še najmanj pa poštenim dekletom. Veste kaj, openska dekleta, le naj se potolaži vaša jeza, saj vam ne popravi vašega dobrega imena, popravile si ga boste le, če se p o b o l j š a t e.

n **Bratovščina sv. Cirila in Metoda.** Prejeli smo: Dne 22. m. m. je bil občni zbor bratovščine sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu v prostorih slovenske šole v ulici Giuliani. Udeležba je bila velika. Zborovanje je otvoril podpredsednik Ivan Prelog, ker je bil predsednik M. Škabar službeno zadržan. Podpredsednik je pozdravil zborovalce s primernim nagovorom. Nato je poročal tajnik Andrej Zink. Govoril je najprej o daru petja pri Slovencih. Razložil je važnost bratovščine od dneva njenega ustanovljenja in narisal bolj obširno njeno delovanje od lanskega občnega zbora sem. Bratovščina je oskrbovala cerkveno petje v cerkvi sv. Jakoba, sv. Antona Novega in Starega in v cerkvi sv. Vincencija.

Iz blagajnikovega poročila je razvidno, da je imela bratovščina 1045 kron stroškov in 1024 kron dohodkov. Zato je blagajnik L. Seražin priporočal udom, kako naj delujejo in agitirajo v korist bratovščine. Pri volitvi novega odbora so bili voljeni: Predsednikom: M. Škabar, v odbor pa: Iv. Prelog, Anton Križman, Andrej Zink, Luka Seražin, Štefan Stanič, Martin Drejšček, Valentin Čigon in Fr. Škapin.

n **Miklavžev večer** v tržaškem deškem konviktu je letos prekosil vse dosedanje slične večere.

Skakanje in burke peklenščekov so vzbudile mnogo smeha, med tem ko nas je majestetična prikazen Miklavža in njegovega spremstva v bengalični razsvetljavi naravnost očarala. Nad vse nas je pa zabaval Miklavž s svojimi dovtipnimi verzi med deljenjem raznih tudi dragocenih darov. Na koncu nam je še povedal dogodbico, katere ne bi nihče pričakoval od sivolasnega Miklavža. V pošteni in prijetni zabavi ste nam minuli kot trenotek dve uri. Kakor čujemo, bodo priredili gojenci prav lep večer krog božičnega drevesa, kjer bo sviral tudi tamburaški zbor. O tem pa kaj več ob priliki.

n **Odpravljanje protikatoliške postave na Angleškem.** Že nekaj let sem napreduje katoliška stvar na Angleškem jako dobro. Najodličnejše osebe se vračajo nazaj v naročaj kat. cerkve. Dosedaj pa je bilo v angl. zakonih nekaj protikatoliških. Prepovedane so bile javne procesije; duhovniki se niso smeli pokazati javno v cerkvenih oblačilih, katoličan ne more postati ministrski predsednik; vsled teh protikatoliških postav se tudi menihi niso smeli naseliti na Angleškem. Najbolj pa so se čutili katoličani prizadeti po prisegi kraljevi. Vsaki novi angleški kralj mora namreč v svoji prisegi obsoditi vero katoličanov v spremembo kruha v sv. R. T. kot praznoverje. Ker je na podlagi teh protikatoliških postav prepovedal letošnjo poletje angl. minister procesijo, ki se je imela vršiti povodom eharističnega kongresa v Londonu, zato je predlagal viški poslanec William Redmond v spodnji zbornici naj se odpravijo te postave in je zahteval za katolike enakost. Njegov predlog je bil sprejet z 233 glasovi proti 48. Ni dvoma, da bo odprava teh postav jako pospešila vesel razvitek katoliške stvari na Angleškem.

n **Oberdankova mati umrla.** Minoli petek je umrla po daljši bolezni v našem mestu mati Oberdankova. Čitateljem je gotovo znano, da je bil Oberdank obešen, ker je hotel čez mejo utihotapiti bombe, ki so bile namenjene našemu cesarju.

n **Prvo črnogorsko železnico** so izročili prometu dne 1. t. m. Ista veče Bar ob Adriji z Virom na Skaderskem jezeru. Dolga je 18 kilometrov. Zgradila jo je italijanska družba za 60 milijonov kron. Osebnost vlake bodo vozili električni, tovarne pa parni stroji. Železnica je ozkotirna.

n **16.000 kron je izginilo.** Te dni je v Zagrebu izginil Peter Markovič s 16.000 kronami. Markoviča so dobili, le 16.000 kron ni nikjer. Najdenec pripoveduje, da je bil med lahkoživkami, kjer je pognal 60 kron, zaspal tudi v sladkem gnezdu, ko se je pa zjutraj zbudil, ni bilo denarja nikjer razen par krajcarjev. Zdaj je pa Markovič priznal pri policiji, da je imel le 800 kron pri sebi in da je vse zafural. Policija je pa prišla nekim rečem na sled, tako da bosta Peter Markovič in njegov brat Ilija najbrž še sedela za omreženim oknom zaradi sleparij.

n **Amnestija v Bosni.** — Povodom 60-letnice svojega vladanja je cesar pomilostil med drugim vse osebe, ki so bile obsojene radi kakega gozdnega prestopka, ter je odpustil ostanek kazni onim osebam, ki so bile v znani banjaluski razpravi obsojene radi velezdaje.

n **Štiri lobanje odraslih ljudi** so našli 1 in pol meter pod zemljo pri prezidovanju vile Boeckmann v Gorici, kjer bo novo malo semenišče. Pokopališča tam ni bilo nikoli. Oblast preiskuje stvar.

n **Zaroka vojvode Abruškega z Amerikanko Elkinsovo** se je definitivno razveljavila. Elkinsova je zaroko baje razdrila zato, ker ljubi mladega mornaričnega častnika, ki mu hoče ostati zvesta.

n **Nesreča na ledu.** Na ribniku blizu Hrudima se je pri drsanju udrlo 9-letnemu dečku Martinu. Dve sestri, 12. in 15-letni deklici, sta ga hoteli rešiti, a so vsi trije utonili.

n **Pomiloščena srbska časnikarja v Bosni.** Cesar je pomilostil srbska časnikarja Petra Kočička in Vazo Kondiča.

n **Hude obtožbe proti moskovski policiji.** Preiskava je baje dognala, da je bilo v Moskvi 115 tajnih policajev v zvezi z vlomilci in roparji. Razun mestnega poglavarja so zaprli tudi šest visokih gubernijskih uradnikov. Temu policijskemu konzorciju se je dokazalo dosedaj šest roparskih umorov in nad 120 vlomov v blagajne.

n **Radi sokrivde pri ponarejanju denarja oproščena.** Porotno sodišče v Rovinju je dne 3. t. m. oprostilo Marijo Struja z Reke, ki je bila tožena sokrivde pri ponarejanju denarja. Svoj čas smo poročali, da je bila Struja aprila meseca t. l. aretirana v Pulju, ker je plačala zavitek s ponarejeno krono. Našli so pri njej za 323 kron ponarejenih novcev, v njenem stanovanju pa kovine in vse priprave za

ponarejanje. Izgovarjala se je, da je dobila krivi denar od svojega moža, da ga razpeča. Soproga in Romana Bonisi, ki je stanoval pri zakonskima Struja in tam koval krivi denar, so tudi zaprli in nedavno v Ogulinu obsodili na sedem, oziroma 18 mesecev ječe. Marija Struja je presedela 7 mes. v preiskovalnem zaporu, porotniki so pač z ozirom na to okolnost zanikali vprašanje o krivdi.

n **Prijet defraudant.** Tržaška policija je prišla v nedeljo v hotelu „Balkan“ Otona Guttmanna, bančnega uradnika iz Frankobroda na Menu. Guttmann je ogoljufal banko v domačem kraju za več stotisoč mark in potem zbežal z ljubico. Imeti par stotisoč mark in ljubico, je prav prijetno, zato je bil tudi Guttmann ves iz sebe ko so mu napovedali aretacijo ter protestira proti motenju mirnega srečnega uživanja zemeljskih dobrot.

Iz Jstre.

i **Iz Brega.** Cesarska slavnost se je slovesno obhajala. V Dolini je bila sv. maša z asistenco, prišlo je polno ljudstva iz vseh vasi, c. kr. f. nančna straža, orožništvo, učiteljstvo iz vseh petih šol in domači šolski otroci. Po sv. opravi je blagoslovil g. dekan temeljni kamen jubilejne šole v Boljuncu, nato v Dolini. Dve novi šoli dobi Breg. Ljudstvo zida šole iz hvaležnosti do učiteljstva, zadovoljno je, naj stoji šola kjerkoli tudi če se ga zato ne praša. Popoldne točno je bila slavnostna seja, jubilejni govor je pridno stenografiral domači gospod stenograf. Ta gospod trdi, da bo gotova gospoda take „posledice vlekle“, da se bosta kaplana za glavo prišla. Ob eni uri je bil velik banket, ki je trajal do polnoči. Razvil se je v jubilejni ples, katerega so se vdeležile vse inštanice, cerkveni starešina in zastopnik najvišje domače civilne oblasti, ki je sicer proti plesom. Popoldne so zaključili jubilej s tem, da so Boljuncani vlekli domov svojo prešerno zastavo, ki je od strahu spala v Dolini od zadnjih volitev.

i **Boljunec.** Posojilnica in hranilnica v Boljuncu si je kupila lepo prostorno hišo z vrtom in vinogradom. V tej hiši bo imelo sedež tudi del. podporno in izobraževalno društvo. Ta naš napredek grozno jezi naše Prešernovce. Upali so, da bo z odhodom g. Šonce iz Boljunca kapelnija zaprta in društvo ter posojilnica postavljena na cesto. Pa glej šmenta, naši možje se pomenijo ter kupijo hišo, kjer bodo sedaj na svojem.

Nedavno temu so pri nas krstili nekega otroka. Ob takih prilikah je navada, da se več in boljše je in pije kot po navadi. V našem slučaju se je ta „več“ spremenil v „preveč“. Povabljen sta bila med drugimi tudi dva naša prvaka s svojima boljšima polovicama. Jedlo in pilo se je toliko, da je bilo nujno potrebno želodec pretresti. In to so storili s tem, da so se do treh zjutraj vozili po našem trgu. Ko so se tega naveležili, so šli pred kaplanijo, kjer so malo porogovili, nato pa izginili. Drugi dan pa menda radi glavobola ni bilo šole.

Ženi učitelja Urbančiča prav nujno svetujemo, naj pusti naše žene in dekleta pri vodnjaku pri miru ter naj nikari ne izziva in se z njimi ne prepira. To se nikakor ne spodobi za soprogo vzgojitelja mladine. Dobro bi bilo, da bi g. Urbančič posvetil svoje vzgojevalne zmožnosti tudi svoji ženi, katera, kakor sama kaže, še zelo potrebuje vzgoje in olike.

Občinska torklja, kjer stiskajo oljke, je bila zadnjič tudi na poti našim slavnim Prešernovcem. Razbili so vrata, kotle, znosili tam se nahajajoče tramove v neko jamo, sode za vodo in kadi za grozdje so valili po trgu in razbili, tako da so se drugo jutro otroci igrali z obroči teh sodov.

Nadano odhoda g. Šonce iz Boljunca v Bazovico so Prešernovci iz veselja obesili zastavo „No, no, preljubi naši „Prešernovci“, vaše veselje stoji na prav slabih nogah, zakaj vedite, da se bo ali g. Šonc povrnil v Boljunc ali pa bomo dobili drugega gospoda, ki bo gotovo deloval naprej v Šoncovem duhu. Zato se nikari preveč ne veselite, da vam ne bo škodilo.“

Iz Krasa.

k **Iz Repentabra** smo prejeli: „Edinost“, v svoji št. 332. vprašuje, kaj hočejo doseči misijonarji na Repentabru s sv. misijonom in stem, da priporočajo, naj se ljudje ne dajo pohujševati od liberalnih brezverskih časopisov. — Da so spodje okoli „Edinosti“ pobožni možje, se ne sme

zanikati, saj je dr. Požar sam pisal blagopokojnemu škofu Šterku, kako visoko ceni duhovne vaje, povabilo na nje pa smatra kot čin kabinete justice. S sv. misijonom hočemo doseči svoj pravi namen, to je Boga. V dosego tega namena pa se hočemo resno posluževati vseh sredstev, ki nas v tem podpirajo, odločno pa odstraniti vse ovire, ki bi nas zadrževale v tem našem stremljenju. Zato se hočemo posluževati tudi dobrih katoliških spisov in časopisov, ki nam pomagajo spoznavati verske resnice in tako doseči Boga. Odstraniti pa hočemo iz naše častite duhovnije vse slabe brezverske časopise, ki cerkev, njene naprave in naredbe, njene predstojnike, škofe in duhovnike grdo in ustudno blatijo, med katerimi je tudi „Edinost“. Mar bi članki à la „Res ecclesiasticae“, pomagali do našega vzvišenega cilja? Gospode okoli „Edinosti“ pa lepo vprašamo: „Ali hočete s takimi članki povzdigniti slovensko ljudstvo na gospodarskem, kulturnem ali na političnem polju?“ Ali ni Vaš namen s takimi in enakimi neslanimi članki iztrgati ljudstvu vero iz srea?

„Edinosti“ pa se je v tej kratki notici tudi pripetilo kakor preroku Balaamu. Kleti je mislila, pa je le enkrat odkritosrčno povedala, da je Ricmanjce „tako temeljito zavozila“. Zato pa vsaj zdaj sprégleđajte, dragi Ricmanjci, kako se iz Vas norčujejo tisti, ki so Vas nesrečne storili na duši in na telesu, ki so Vam pripravili toliko dušnega gorja in s studom se obrnite od svojih hinavskih zapeljivcev in povrnite se dejansko nazaj v sv. katoliško cerkev, katera edina im sredstva, s katerimi more urediti Vaš žalostni dušni stan in Vam dati mir, katerega svet nima in ga ne more dati.

Da, neskončno je božje usmiljenje in nezapopadljiva so božja pota. Kdo bi si mislil, da bo ta sv. pobožnost, ki smo jo tukaj s toliko gorečnostjo opravljali, vplivala celo na zakrknost nekaterih okoli „Edinosti“, da so tako temeljito izpovedali svoj konfiteor glede Ricmanjske afere.

Repentaborski župljan.

k Iz Repentabra. Krasno je vspela naša izvanredna slovesnost v torek. V zvoniku so plapolale zastave. Ob 2½ je prišla na „poklon“ h kapelici M. B. sežanska Marijina Družba z g. voditeljem kapelanom in ustanovnikom g. Križman-om in z zastavo, spremljana z ogromno množico vernikov iz sosednih župnij. Na „poklonu“ pa je čakala nova repentaborska Družba — 30 mladenk — z č. g. župnikom in križem. Tu je pozdravil domači g. župnik sežanska pogumna dekleta in na-to se je razvila velikanska procesija proti cerkvi Zastava sežanska, ki je šla naprej je bila skoraj že v cerkvi, ko so zadnji ljudje bili še na „poklonu“. Cerkev je bila natlačeno polna. Najprej je bil govor nato slovesen sprejem in sv. blagoslov. Govoril in sprejemal je g. Križman. Po končani slovesnosti sta se obe Družbi „posestrili“ in si obljubili skupno veselje in skupno trpljenje. Ko se je lani na isti dan v Sežani ustanovila M. Družba „je „Slovenski Narod“ proklinjal — „Edinost“ pa se je jokala, da ni več rodoljubnih svečnikov, ker vstanavljajo Marijine Družbe. Kaj pa letos porečete Anže in Juca??

Razne vesti.

r Poraba tobaka v Avstriji. Letošnjih prvih devet mesecev se je v Avstriji prodalo 25.037 kg. tobaka za njuhanje. 508.952 kg. tobaka za kajenje, 417.261.464 smodk in 1.446.065.356 cigaret. Izmed tuzemskih specialitetnih vrst se je prodalo 60 kg. tobaka za njuhanje in 191.130 kg. tobaka za kajenje, specialitetnih smodk 1.372.801, cigaret pa 71.599.390. Za navadne inozemske vrste tobaka se je skupilo 86.783.452 K. 11 v., za inozemske specialitete 2.262.241 K. 16 v., za tuje zemske pa 1.588.380 K. 63 v. V primeri z isto dobo prejšnjega leta se je porabilo letos tobaka za 5.911.065 kron 12 v. več.

r Vseučiliških dijakov je bilo lansko leto na 125 evropskih visokih šolah 228 tisoč 732. Nemčija zavzame pri tem prvo mesto toliko glede števila vseučilišč kakor tudi dijakov, ima namreč 21 univerz ter okroglo 49.000 dijakov. potem pridejo Francija s 16 vseučilišči in 32.000 dijaki, Avstro-Ogrska z 11 in 30.000 dijaki, Angleška s 15 in 25.000 dijaki, Italija z 21 in 24.000 dijaki, Rusija z 9 in 23.000 dijaki, Španija z 9 in 12.000 dijaki, Švica z 7 in 6500 dijaki, Belgija s 4 in 5000 dijaki, Švedska z 3 in 5000 dijaki, Rumunska z 2 in 5000 dijaki in Nizozemska z 5 univerzami in 4000 dijaki. Grška, Norveška, Danska, Portugalka, Bolgarija in Srbija imajo samo po eno vseučilišče.

r 140 milj na uro. Washington A. Roebing v Ameriki, vnuk onega moža, ki je zgradil broklynski most, je ostavil pota svojih prednikov, ki so bili skoraj vsi inženirji, in je pričel graditi avtomobil. Ravnokar naznanja, da je izdelal avtomobil, ki je najhitrejši, kar jih je na svetu. Ko se je te dni vozil s svojim avtomobilom za poskušnjo, je prav lahko dosegel hitrost po devetdeset milj na uro. Roebing trdi, da bo z novim avtomobilom dosegel potem, ko bo imel v hitrosti že prakso, prav lahko hitrost po 140 milj na uro.

r Senzačna operacija. V Filadelfiji je dr. Northrop izvršil lani nenavadno operacijo, operiral je namreč nekega zločinca na možganih, nakar se je zločinec popolnoma spremenil. Zločinec je bil pred 15. leti ugleđen meščan. Nekoč pa mu je padla na glavo s strehe opeka, ter ga hudo poškodovala. Od takrat so kazali na njega vsi znaki hudodelstva. Začel je piti in krasti. Odkar pa se je izvršila nad njegovimi možgani operacija, ne pije in ne krade več ter si je pridobil zopet ugled med someščani. Nedavno je bil celo odlikovan zaradi nekega izuma v industriji.

r Tudi nagrobni spomenik se sme zarubiti. Dosedaj je veljalo v pravnih ozirih načelo, da se nagrobni spomenik iz pietete, in ker je postal pravni del groba, ne sme zarubiti. Sedaj pa je najvišji sodni dvor razsodil, da to načelo ne velja, temu se tudi nagrobni spomenik sme zarubiti.

r Rajši sebe umoril kot kralja. Veliko senzacijo je povzročil v Lizboni samoumor Alberta Costa, prvaka republikanske stranke. Bil je član družbe črnega križa, katera je upletena v umor kralja Carlosa in njegovega sina. Sedaj se zatrjuje, da je družba izžrebala Costo, da sedanjega kralja Manuela umori, česar pa ni hotel storiti in rajši izvršil samoumor.

Kupite čevlje

— pri poštenem slovenskem čevljarskem mojstru —

Josipu Stantič

TRST — ulica Rosario št. 2 — TRST
(pri cerkvi sv. Petra v starem mestu.)

— Ta mojster vam postreže po domače, —
z najboljšimi čevlji in po nizki ceni.

LJUDSKA POSOJILNICA IN HRANILNICA

za tržaško občino pri Sv. Ivanu pri Trstu.

Podurad v Trstu, ulica delle Poste 9. Telefon 2110

Sprejema hranilne vloge tudi od **4 1/2%** Davke plača hranilnica sama.
neudov in jih obrestuje po Za varnost vlog jamčijo udje

(350) z vsem svojim premoženjem v znesku približno tri milijone kron.

Za večje vloge se tudi dajo višje obresti po ustmenem pogovoru s stranko. — Hranilnica in posojilnica je pod nadzorstvom svetoivanske duhovščine. — Vsak krščansko misleč Slovenec naj vlaga svoj denar le pri Ljudski hranilnici in posojilnici pri sv. Ivanu pri Trstu.

Novo pogrebno podjetje

Pisarna in prodajalna Via Vincenzo Bellini št. 13.

Telefon 14-02. (poleg cerkve sv. Antona Novega) Telefon 14-02

Zaloga oprave ulica Massimo D'Azeglio št. 18

Prيرهja pogrebe od najprostejše do najelegantnejše vrste v odprtih, kakor tudi v s kristalom zaprtih vozovih.

Ima bogato zalogo vseh potrebščin za mrliče, kakor: kovinaste in lepo okrašene lesene rakve; čevlje, vence iz umetnih cvetlic, kovino, porcelana in perl.

Bogata zaloga: Voščene sveče. Cene nizke, da se ni bati kokurece. Za slučaj potrebe se uljudno priporočajo HENRIK STIBELJ in drugi.

ZALOGA
likerjev v sodčkih in butiljkah
JAKOB PERHAYC

TRST — Via delle Acque — TRST

Veliki izbor

vsakovrstnih najfinejših in starih vin v buteljkah.

Postrežba točna. — Cene zmerne. — Se priporoča svojim rojakom za naročbe bodisi na debelo ali na drobno za razne slavnosti, poroke, krste, družinska pogoščenja itd. — Za poletni čas se priporoč malinovec in tamarindo.

Prodajalna

katoliškega tiskovnega društva

v TRSTU

ulica delle Poste št. 9

ima na razpolago razne molitvenike v slovenskem, nemškem in laškem jeziku, podobe male za darilo in velike za okvir, svetinje, rožne vence, kipe in križe raznih velikosti in cen iz kovine in lesene, različni papir pismeni in pisarniški, razni ovitki, šolski zvezki, vse pisarniške potrebščine, trg. knjige, notici i. t. d. i. t. d.

Častito duhovščino opozarjamo posebno

na našo zalogo voščeneh sveč prav po tovarnišk ceni in sicer: pristno voščene kg. á K. 5.—, I vrste „Il Santo di Padova“ kg. á K. 4.40, II vrste kg. á K. 2.40, okinčane sveče kg. á K. 3.40, ekonomične sveče á kg. K. 1.90. Odpadki sveč se sprejemajo in pjačujejo po kakovosti. V zalogi je kadilo (virh) á kg. K. 1.20, 2.—, 2.40, ter oglje za kadičnice á kg. K. 2.—. Stekla za večno luč, stenji za večno luč, vrvice za prižiganje na kilo, ali v zavitkih, prižigalniki (kajfeži), povoskano platno za altarje, tiskovine za č. župne urade dobite istotam.

Sprejemajo se knjigoveška dela po zmerni ceni. Preskrbi se okvirje za razne slike. Razpolagamo z vzorci. Slike Prešerna, Gregorčiča, Vodnika in Slomška v lepem okvirju á K. 7.60. Podoba papeža Pija X v pozlačenem okvirju za K. 20.—. Sveče za domačo rabo á 3, 4, 5 in 6 v zavoju ter svečice zvitkih in za božičnice so vedno v zalogi.

Preskrbimo ovitke z poljubnim naslovom

Dobava cerkvenih oblačil in cerkvenih potrebščin vsake vrste.

Obilo obiska in naročil prosi

Katoliško tisk. društvo v Trstu.